

WOJEWODA ŚLĄSKI

NPII.4131.1.822.2021

Katowice, dnia 6 sierpnia 2021 r.

Rada Miejska w Krzepicach

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 1372)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 29.237.2021 Rady Miejskiej w Krzepicach z dnia 6 lipca 2021 r. w sprawie uchwalenia statutu Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krzepicach, w części określonej w:

- § 4 ust. 1 załącznika do uchwały w zakresie wyrażenia: *oraz wykonywane na podstawie porozumień z organami administracji rządowej, organami administracji samorządowej, sądami, jednostkami pomocy społecznej, jednostkami organizacyjnymi gminy i innymi podmiotami realizującymi zadania z zakresu pomocy społecznej*, jako niezgodnej z art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 305 ze zm.), dalej jako „ustawa” w zw. z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”,
- § 5 ust. 1 i 2 załącznika do uchwały - jako niezgodnej z art. art. 11 ust. 2 ustawy,
- § 6 ust. 2 załącznika do uchwały - jako niezgodnej z art. art. 11 ust. 2 ustawy,
- § 7 ust. 2-4 oraz ust. 6-11 załącznika do uchwały - jako niezgodnej z art. art. 11 ust. 2 ustawy,
- § 8 ust. 1-3 załącznika do uchwały - jako niezgodnej z art. art. 11 ust. 2 ustawy.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą podjętą na sesji w dniu 6 lipca 2021 r. Rada Miejska w Krzepicach uchwaliła statutu Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krzepicach.

Uchwałę doręczono organowi nadzoru w dniu 8 lipca 2021 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, że w części jest ona niezgodna z prawem.

Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Krzepicach – zgodnie z § 2 ust. 1 statutu - jest jednostką organizacyjną Gminy Krzepice. Uchwała w sprawie nadania Statutu Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krzepicach jest aktem prawa miejscowego. Stosownie do art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym gminie przysługuje prawo stanowienia, na podstawie upoważnień ustawowych aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy. Z kolei ust. 2 tego przepisu stanowi, że na podstawie ustawy o samorządzie gminnym organy gminy mogą

wydawać akty prawa miejscowego w zakresie: 1) wewnętrznego ustroju gminy oraz jednostek pomocniczych, 2) organizacji urzędów i instytucji gminnych, 3) zasad zarządu mieniem gminy, 4) zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej. Ośrodek pomocy społecznej jest instytucją gminną w rozumieniu art. 40 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy, a zatem jego statut jest aktem prawa miejscowego.

Ośrodek pomocy społecznej jest jednostką organizacyjną gminy działającą w formie jednostki budżetowej. Stosownie do art. 11 ust. 2 ustawy, jednostka budżetowa działa na podstawie statutu określającego w szczególności jej nazwę, siedzibę i przedmiot działania. Statut jest zatem podstawą działania gminnej jednostki budżetowej, jaką jest w tym przypadku ośrodek pomocy społecznej i winien ten akt zawierać wszystkie elementy wymienione w tym przepisie. Ustawodawca wskazał niezbędne minimum, które bezwzględnie musi się znaleźć w statucie jednostki budżetowej, o czym świadczy użyte w tym przepisie sformułowanie „w szczególności.” Użycie zaś zwrotu „w szczególności” rozumieć należy w ten sposób, że ww. elementy mają charakter obligatoryjny i muszą zostać zamieszczone w statucie. Oznacza to, że możliwe jest określenie w statucie również innych, nie wymienionych w tym przepisie zagadnień, jednak przede wszystkim statut swym zakresem przedmiotowym w całości powinien odpowiadać treści art. 11 ust. 2 ustawy. Rolą rady gminy jest zatem przyjęcie statutu, rozumianego jako zbiór zasad regulujących w sposób kompleksowy i wyczerpujący, zakres działalności (zadań) ośrodka pomocy społecznej.

Tymczasem, Rada Miejska w przepisie § 4 ust. 1 Statutu Ośrodek realizuje zadania w zakresie pomocy społecznej, będące zadaniami własnymi gminy i zadania zlecone z zakresu administracji rządowej, nałożone przepisami prawa oraz wykonywane na podstawie porozumień z organami administracji rządowej, organami administracji samorządowej, sądami, jednostkami pomocy społecznej, jednostkami organizacyjnymi gminy i innymi podmiotami realizującymi zadania z zakresu pomocy społecznej. Tym samym Rada Miejska stworzyła otwarty katalog zadań ośrodka pomocy społecznej, zwłaszcza tych które będą realizowane na podstawie zawieranych porozumień. Oznacza to, że możliwe jest realizowanie przez jednostkę innych zadań nie przewidzianych w uchwale. Takie uregulowanie uchwały powoduje też, że inny organ (podmiot), niż rada gminy, w drodze innego aktu niż uchwała, będzie mógł nałożyć na jednostkę budżetową inne, nieprzewidziane przez niniejszą uchwałę zadania. Tymczasem ustawodawca w art. 11 ust. 2 ustawy o finansach publicznych wprost zastrzegł, iż o przedmiocie działalności gminnej jednostki budżetowej decyduje organ stanowiący gminy w drodze nadanego przez siebie statutu tej jednostki. Dopuszczenie zatem możliwości powierzenia takiej jednostce do realizacji innych zadań, nie wymienionych w statucie i w innym trybie, niż zmiana statutu tej jednostki, musi zostać uznane za działanie naruszające obowiązujący porządek prawny, tj. art. 2 Konstytucji w związku z art. 11 ust. 2 ustawy o finansach publicznych.

Należy podkreślić, iż regulacje zawarte w statucie powinny być jasne, czytelne i przejrzyste, nie powinny zatem budzić jakichkolwiek wątpliwości. Określenie przedmiotu działania jednostki budżetowej oraz podstaw jej działania (w tym przypadku Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej) to jedne z najistotniejszych postanowień statutu. Dlatego też elementy te powinny być określone w sposób precyzyjny; tak, aby nie zachodziły wątpliwości co do tego, jakie zadania jednostka ta będzie wykonywała oraz jakie są jej podstawy działania. Kwestionowane unormowania nie spełniają ww. wymogów.

Niezależnie od powyższego organ nadzoru wskazuje na niezgodność z prawem także innych przepisów Statutu. W tym również przepisów, które - jako powtarzające bądź modyfikujące obowiązujące już unormowania ustawowe - stanowią - w myśl ugruntowanego w tym zakresie orzecnictwa sądownoadministracyjnego - istotne naruszenie prawa (zobacz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 października 1999 roku w spr. II SA/ Wr 1179/ 98 - z dnia 25 marca 2003 roku w spr. II SA/Wr 2572/02 z dnia 5 stycznia 2005 roku w spr. III RN 40/00, wyroki

Wojewódzkich Sądów Administracyjnych: w Olsztynie z dnia 29 stycznia 2009 roku w spr. II SA/OI 974/08, w Krakowie z dnia 30 stycznia 2009 roku w spr. II SA/Kr 1242/08 - publikowane w bazie orzeczeń). Stwierdzić należy, że rada gminy obowiązana jest przestrzegać zakresu upoważnienia ustawowego udzielonego jej przez ustawę w zakresie tworzenia aktów prawa miejscowego, a w ramach udzielonej jej delegacji w tych działaniach nie może wkraczać w materię uregulowaną ustawą. Uchwała bowiem rady gminy, będąca aktem prawa miejscowego, jest jednocześnie źródłem powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze danej gminy, a zatem musi respektować unormowania zawarte w aktach wyższego rzędu (art. 87 ust. 2 Konstytucji). Ponadto Konstytucja stanowi w art. 94, że prawo miejscowe stanowione przez organy samorządu terytorialnego może być wyłącznie na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie.

Wobec powyższych rozważań za istotnie naruszające prawo z powodu powtórzenia bądź powtórzenia z modyfikacją uregulowań ustawowych należy uznać następujące przepisy:

- § 5 ust. 1 Statutu Rada postanowiła, iż *W realizacji swoich zadań Ośrodek współpracuje z organizacjami społecznymi, pozarządowymi, Kościołem Katolickim, innymi kościołami, związkami wyznaniowymi, fundacjami oraz osobami fizycznymi i prawnymi*. Przepis ten stanowi powtórzenie wraz z modyfikacją art. 2 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej zgodnie z którym „pomoc społeczną organizują organy administracji rządowej i samorządowej, współpracując w tym zakresie, na zasadzie partnerstwa, z organizacjami społecznymi i pozarządowymi, Kościołem Katolickim, innymi kościołami, związkami wyznaniowymi oraz osobami fizycznymi i prawnymi”,

- § 6 ust. 2 statutu, zgodnie z którym *nadzór nad wykonywaniem zadań zleconych z zakresu administracji rządowej sprawuje Wojewoda Śląski*. Wymaga podkreślenia, iż nadzór nad ośrodkiem pomocy społecznej został już uregulowany w przepisie art. 22 pkt 8 ustawy o pomocy społecznej, zgodnie z którym: Do zadań wojewody należy: nadzór nad realizacją zadań samorządu gminnego, powiatowego i województwa, w tym nad jakością działalności jednostek organizacyjnych pomocy społecznej oraz nad jakością usług, dla których minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określił standardy, a także nad zgodnością zatrudnienia pracowników jednostek organizacyjnych pomocy społecznej z wymaganymi kwalifikacjami,

- § 7 ust. 6 Statutu, zgodnie z którym *Kierownik prowadzi postępowania i wydaje decyzje administracyjne w zakresie zadań ustawowych Ośrodka na podstawie upoważnień udzielonych przez Burmistrza Krzepic*. Upoważnienia takie mogą być udzielone innej osobie na wniosek Kierownika stanowi powtórzenie z modyfikacją art. 110 ust. 7 i 8 ustawy o pomocy społecznej. Przepis art. 110 ust. 7 ustawy o pomocy społecznej stanowi - Wójt (burmistrz, prezydent miasta) udziela kierownikowi ośrodka pomocy społecznej upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych w indywidualnych sprawach z zakresu pomocy społecznej należących do właściwości gminy, z zastrzeżeniem ust. 8a. Wskazane upoważnienie – w myśl ust. 8 tegoż artykułu - może być także udzielone innej osobie na wniosek kierownika ośrodka pomocy społecznej, z zastrzeżeniem ust. 8a,

- § 7 ust. 10 Statutu stanowi powtórzenie art. 110 ust. 9 ustawy o pomocy społecznej. W przepisie tym rada postanowiła, iż *Kierownik Ośrodka składa Radzie Miejskiej w Krzepicach coroczne sprawozdanie z zakresu działalności Ośrodka oraz przedstawia potrzeby w zakresie zadań pomocy społecznej*.

Zastrzeżenia organu nadzoru budzi regulacja § 5 ust. 2 Statutu, w której mowa jest o możliwości prowadzenia działalności charytatywnej przez Ośrodek. W ocenie organu nadzoru, statut, jako podstawowy akt działalności jednostki budżetowej, powinien zawierać kategorię unormowania odpowiadające rzeczywistej sytuacji, a zatem powinien jasno i precyzyjnie określać jaką dokładnie działalność charytatywną Ośrodek zamierza prowadzić. Z tego też względu regulację zawartą w § 5 ust. 2 Statutu należy uznać za sprzeczną z art. 2 Konstytucji RP, zgodnie z którym Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Wśród szczegółowych reguł wyprowadzonych z art. 2 wymienia się

m.in. podział władz, niezawisłość sądów i prawo każdego do sądu, do uczciwego oraz bezstronnego wymiaru sprawiedliwości, przestrzeganie zasad poprawnego prawotwórstwa, jawność i jasność prawa, niedziałanie prawa wstecz (P. Winczorek „Komentarz do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., wyd. Liber, Warszawa 2000, s. 15). Dodatkowo należy wskazać, iż Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 maja 2002 r. (sygn. akt K 6/02, publ. Dz. U. z 2002 r., nr 78, poz. 715) podniósł, iż przepisy prawne muszą być formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. (...) Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Z tak ujętej zasady określoności wynika, że każdy przepis prawny winien być skonstruowany poprawnie z punktu widzenia językowego i logicznego - dopiero spełnienie tego warunku podstawowego pozwala na jego ocenę w aspekcie pozostałych kryteriów. Naruszeniem Konstytucji jest stanowienie przepisów niejasnych, wieloznacznych, które nie pozwalają obywatelowi na przewidzenie konsekwencji prawnych jego zachowań.

Za niezgodne z prawem należy uznać również przepisy:

- § 7 ust. 2 Statutu, zgodnie z którym: *Kierownik wykonuje czynności pracodawcy w stosunku do osób zatrudnionych w Ośrodku,*
- § 7 ust. 3 Statutu, zgodnie z którym *Kierownika Ośrodka zatrudnia i zwalnia Burmistrz Krzepic,*
- § 7 ust. 4 Statutu, zgodnie z którym *Zwierzchnikiem służbowym Kierownika jest Burmistrz Krzepic,*
- § 8 ust. 1 Statutu, zgodnie z którym *Funkcjonowanie Ośrodka opiera się na zasadach jednoosobowego kierownictwa, służbowego podporządkowania, podziału czynności i indywidualnej odpowiedzialności za wykonywanie powierzonych zadań.*

Regulacje te nie stanowią materii statutowej, bowiem dotyczą sfery prawa pracy. Co więcej modyfikują one lub powtarzają regulacje ustaw powszechnie obowiązujących. Zgodnie z art. 2 pkt 3 ustawy o pracownikach samorządowych przepisy ustawy stosuje się do pracowników samorządowych zatrudnionych w: urzędach gmin, jednostkach pomocniczych gmin, gminnych jednostkach budżetowych i samorządowych zakładach budżetowych. Z kolei zgodnie z art. 7 pkt 1 i pkt 4 ustawy o pracownikach samorządowych czynności w sprawach z zakresu prawa pracy za jednostki, o których mowa w art. 2, z zastrzeżeniem art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 2 i 3 oraz art. 10 ust. 2 i 3, wykonują wójt (burmistrz, prezydent miasta) - wobec zastępcy wójta (burmistrza, prezydenta miasta), sekretarza gminy, skarbnika gminy oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych (art. 7 pkt 1) oraz kierownik jednostki organizacyjnej - za inne niż wymienione w pkt 1-3 jednostki (pkt 4). Z kolei z art. 30 ust. 2 pkt 2 i pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym wynika, że do zadań wójta należy w szczególności określanie sposobu wykonywania uchwał oraz zatrudnianie i zwalnianie kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Z art. 33 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym wynika, że kierownik urzędu wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Z wyżej powołanych regulacji wynika, kto jest pracodawcą Kierownika jednostki, kto go zatrudnia i kto wykonuje w stosunku do niego czynności z zakresu prawa pracy oraz kto jest pracodawcą pracowników jednostki budżetowej. Tym samym wymieniona wyżej regulacja Statutu jest zbędna i niezgodna z prawem.

Nie stanowi materii statutowej również kwestia uregulowana w § 7 ust. 8 i 9 Statutu. W przepisie tym Rada postanowiła, iż: *Kierownik Ośrodka na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez Burmistrza uprawniony jest:*

- 1) *do składania oświadczeń woli w imieniu gminy w zakresie działalności jednostki;*
- 2) *do dokonywania czynności prawnych w imieniu Gminy w zakresie działalności Ośrodka związanych z jego funkcjonowaniem, mających na celu realizację zadań statutowych lub ustawowych*

Ośrodka oraz innych zadań wykonywanych przez Ośrodek wobec władz, organów, instytucji, przedsiębiorstw i banków;

3) do reprezentowania Gminy przed sądami powszechnymi, administracyjnymi i innymi organami orzekającymi oraz przed organami egzekucyjnymi i organami administracji publicznej w sprawach objętych działaniem ośrodka;

4) do udzielania dalszych pełnomocnictw zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa. Z kolei w § 7 ust. 9 statutu Rada wskazała, iż Do podejmowania czynności przekraczających zakres określony pełnomocnictwem, o którym mowa w ust. 10, wymagana jest odrębna zgoda Burmistrza.

Organ nadzoru zwraca także uwagę, iż Rada Miejska nie posiada delegacji ustawowej do regulowania kwestii określonej w § 7 ust. 7 Statutu, zgodnie z którym *Kierownik Ośrodka jest uprawniony do wydawania zarządzeń, regulaminów i instrukcji w celu realizacji zadań statutowych.* Co więcej, regulacja ta nie stanowi materii statutowej. Rada Miejska nie posiada kompetencji do uregulowania kwestii wydawania przez Kierownika Ośrodka zarządzeń, regulaminów czy instrukcji, przez co ww. przepis jest niezgodny z art. 11 ust. 2 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji. Podobne zastrzeżenia należy odnieść również do regulacji zawartej w § 8 ust. 2 Statutu, zgodnie z którą *Kierownik Ośrodka uprawniony jest do wydawania zarządzeń, instrukcji, poleceń służbowych oraz wprowadzania regulaminów dotyczących funkcjonowania Ośrodka.*

Organ nadzoru wskazuje także na treść w § 7 ust. 11 Statutu, zgodnie z którym *W razie nieobecności Kierownika zadania związane z bieżącym zarządzaniem Ośrodka wykonuje Zastępca Kierownika.* Zdaniem organu nadzoru brzmienie powyższego przepisu jest wysoce nieprecyzyjne i pozwała na daleko idącą interpretację, bowiem wskazanie, iż zadania związane z bieżącym zarządzaniem ośrodkiem, mogą być różnie rozumiane. Nie wiadomo *de facto* jakie obowiązki kierownika przejmuje jego Zastępca, czy oznacza przejęcie wszystkich obowiązków, bez ograniczenia czy też z pewnymi ograniczeniami. Takie udzielenie upoważnienia do załatwiania spraw związanych z bieżącym zarządzaniem Ośrodkiem jest określeniem szerokim i trudno jednoznacznie stwierdzić, co będzie należało do obowiązków upoważnionego pracownika. W tak istotnej sprawie nie powinno być możliwości dowolnego interpretowania zakresu przekazywanych kompetencji pracownikowi w przypadku nieobecności Kierownika Ośrodka. Należy przyznać, że w aktach prawa miejscowego treść uchwalanych przepisów nie może budzić wątpliwości, powinny one być rozumiane jednoznacznie bez możliwości ich różnej interpretacji. Wskazać należy, że zgodnie z § 6 Załącznika do Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 283), który ma zastosowanie do aktów prawa miejscowego, przepisy redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy.

Zatem przepis uchwały powinien być tak skonstruowany, aby spełniał wymóg jasności, to znaczy nie budził wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw, a co za tym idzie ich treść winna być oczywista i powinna pozwalać na ich wyegzekwowanie, a § 7 ust. 11 Statutu nie spełnia takiego wymogu.

Za niezgodny z prawem należy uznać przepis § 8 ust. 3 Statutu. W przepisie tym Rada Miejska postanowiła, iż szczegółowy zakres działania, strukturę organizacyjną oraz tryb pracy Ośrodka określa Regulamin Organizacyjny ustalony przez Kierownika Ośrodka i zatwierdzony przez Burmistrza Krzepic. Zdaniem organu nadzoru cytowany przepis statutu narusza prawo w sposób istotny. W szczególności brak jest upoważnienia ustawowego do działania w tym zakresie przez Burmistrza Miasta. Należy przy tym zaznaczyć, iż kompetencja wójta (burmistrza, prezydenta miasta) w stosunku do kierowników gminnych jednostek organizacyjnych ogranicza się jedynie do ich zatrudniania i zwalniania (art. 30 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym) oraz do wykonywania uprawnień zwierzchnika służbowego w stosunku do tychże kierowników (art. 33 ust. 5

ustawy o samorządzie gminnym). W ocenie organu nadzoru wszelkie ograniczenia w wypełnianiu przez dyrektora Jednostki uprawnień i obowiązków kierownika tej jednostki winny wynikać z przepisów prawnych. Tymczasem, w obowiązującym stanie prawnym brak jest przepisu który nakazywałby zatwierdzanie przez organ wykonawczy gminy regulaminu organizacyjnego nadawanego przez kierownika danej jednostce organizacyjnej.

Reasumując, Rada Miejska w Krzepicach, w wyżej wymienionym zakresie, przekroczyła upoważnienie wynikające z art. 11 ust. 2 ustawy, a także wkroczyła w materię uregulowaną ustawą.

Powyżej opisane uchybienia w przedmiotowej uchwale należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa w uchwale to takie naruszenie, które powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, sprzeczność ta jest oczywista i bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją, co nastąpiło w niniejszej sprawie (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w części określonej w petitum rozstrzygnięcia, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie:

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Z up. Wojewody Śląskiego

Iwona Andruszkiewicz
Wydział Nadzoru Prawnego - Zastępca Dyrektora
Wydziału Nadzoru Prawnego